

Heinrich Engelbert Schwarz

**Dissertatio Philologica De Christo Consiliario Patris Unico Optimo Secretissimo
ad vaticinium Isaianum Cap. IX. vers. 5.**

Lipsiæ\$[Verlag nicht ermittelbar], MDCCXLI

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn879368268>

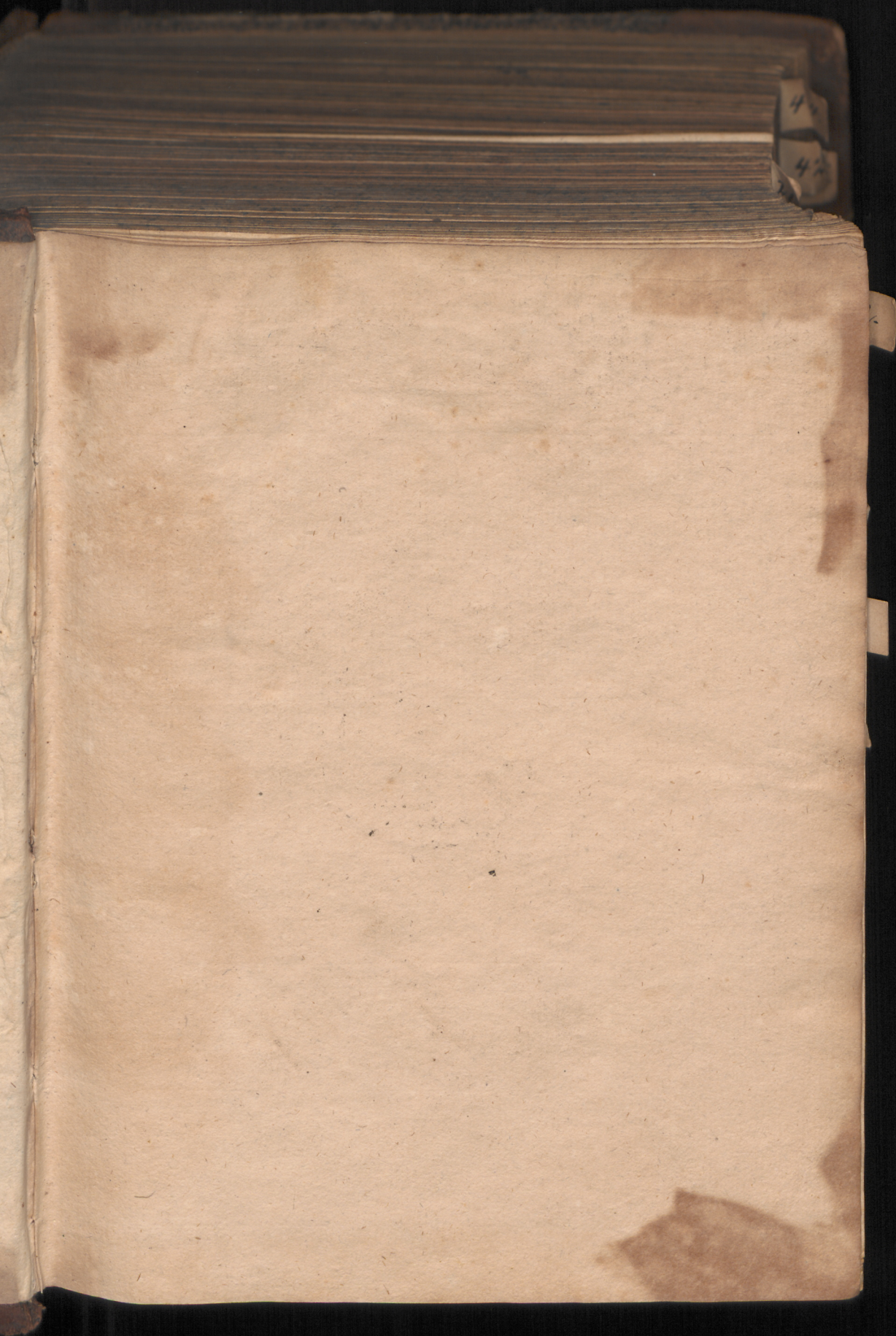
Druck Freier  Zugang

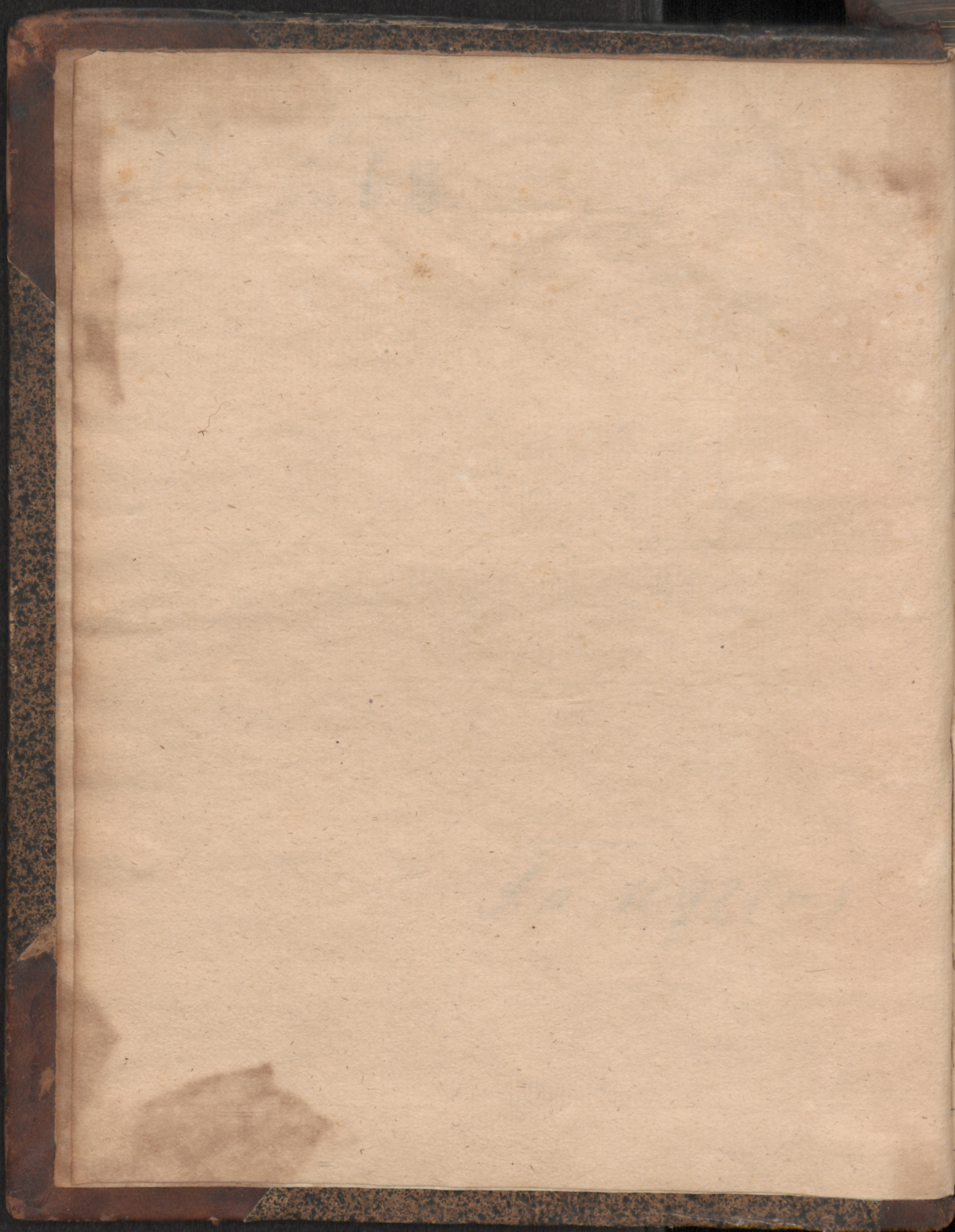


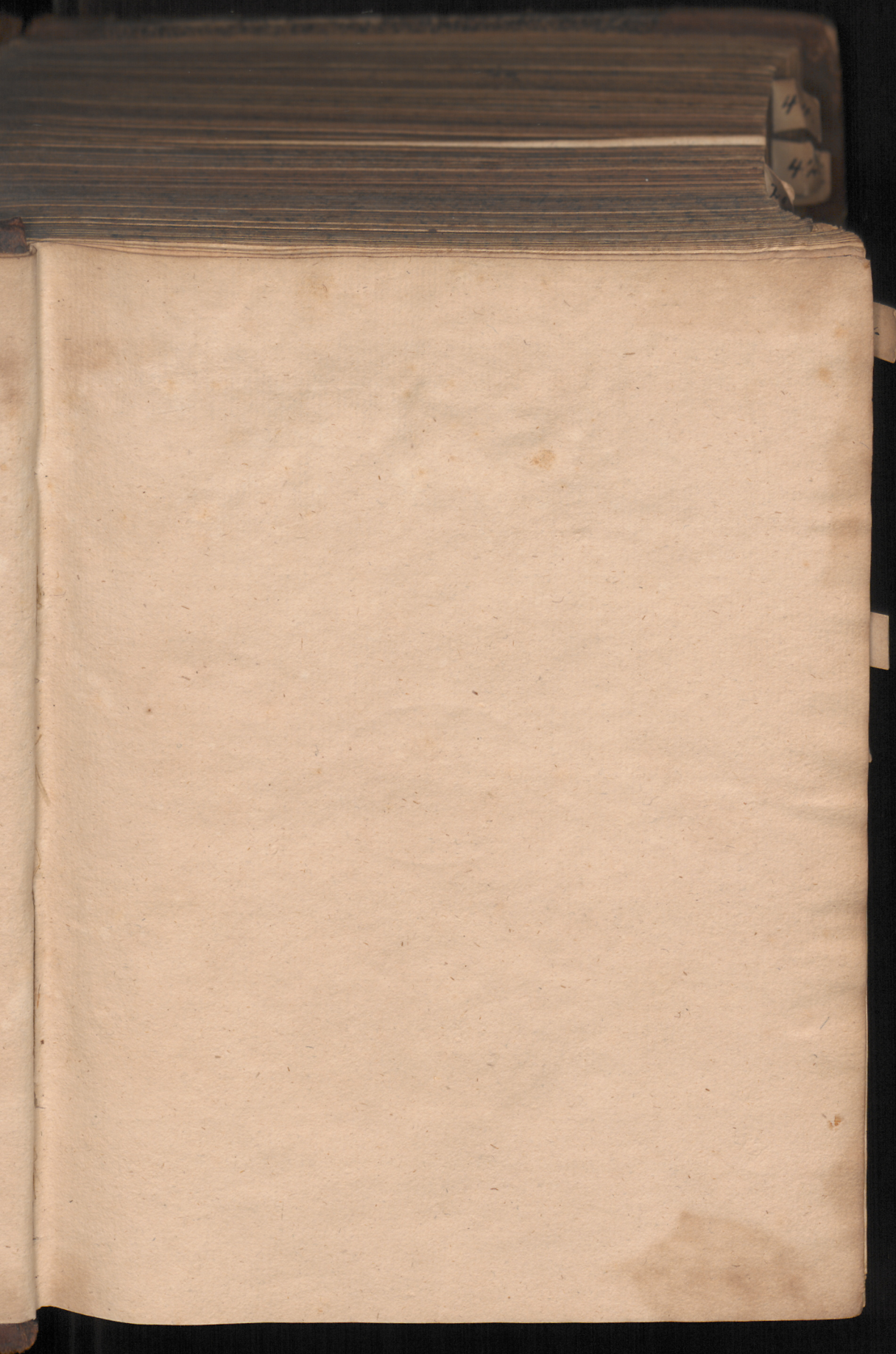


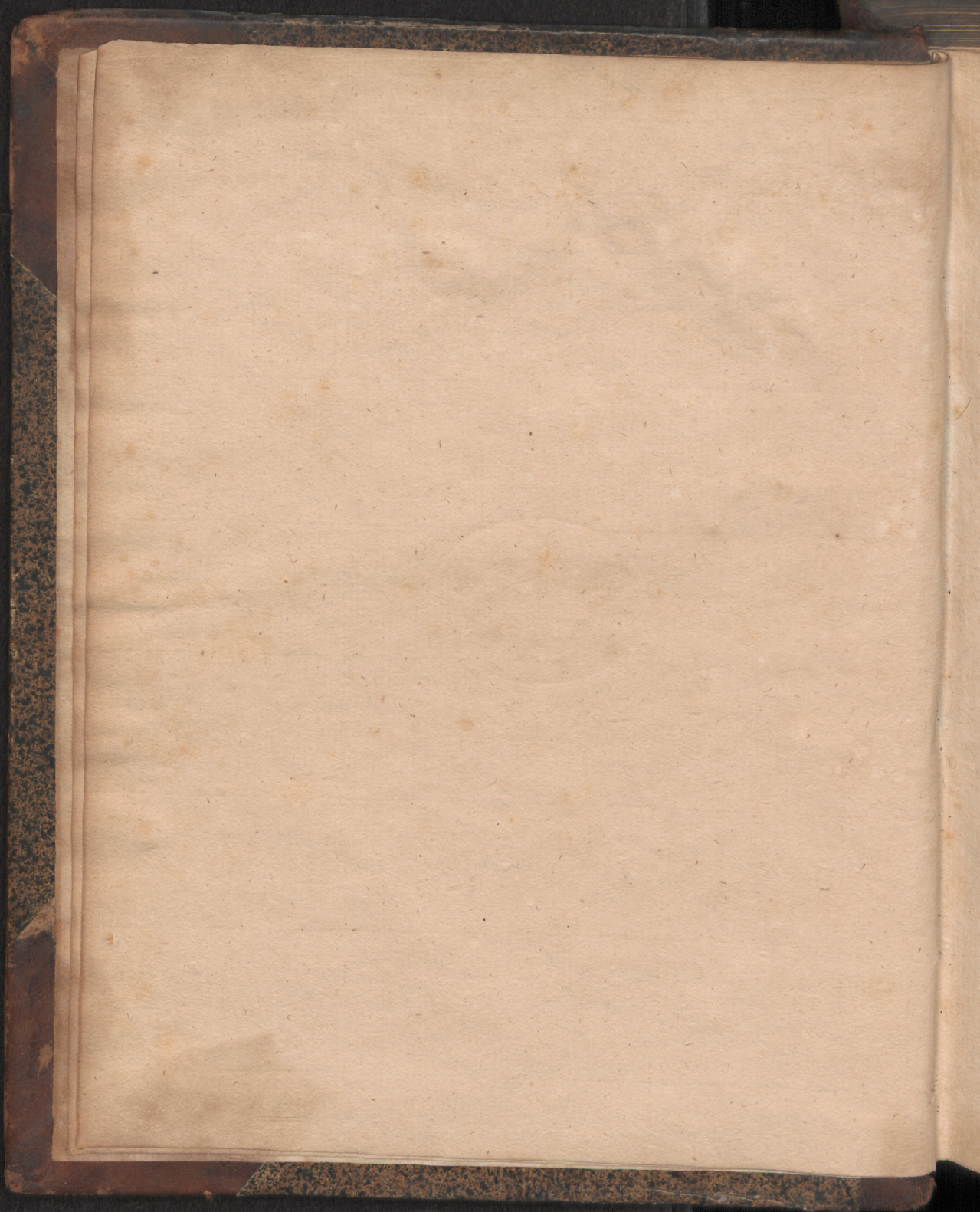
13/27 a. B.
48. 6. 8.

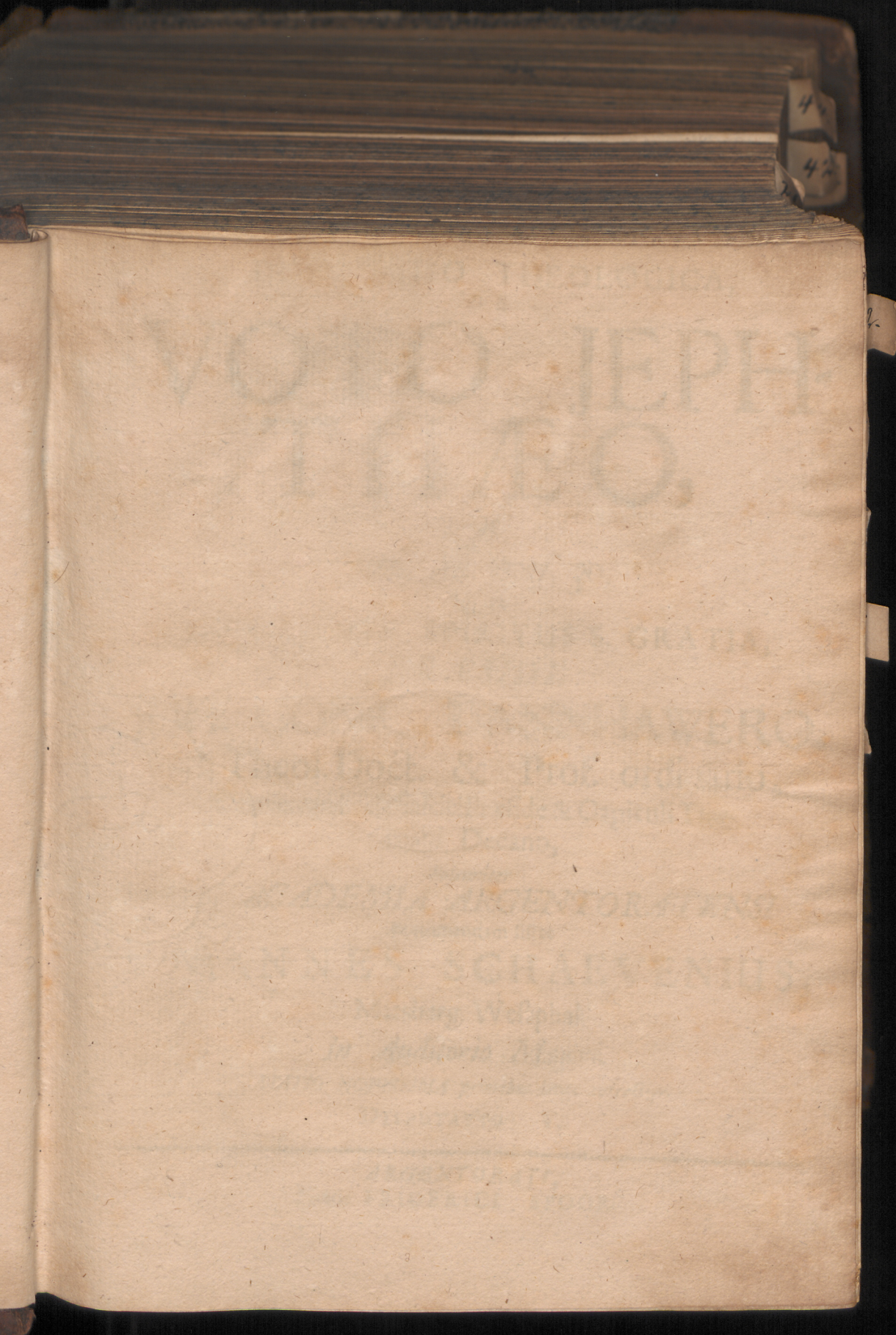
Fa-1092 (u.)

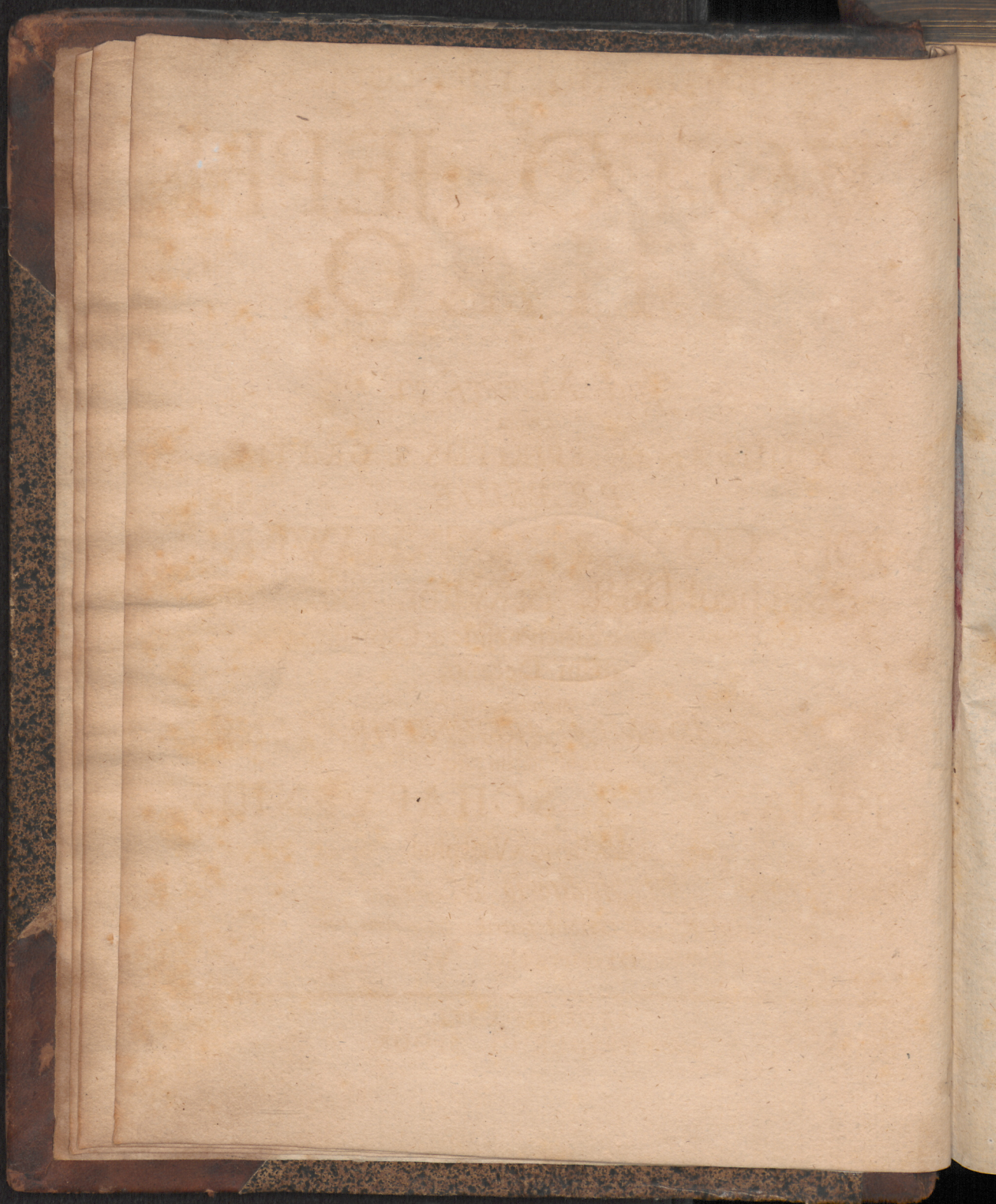












DISSERTATIO PHILOLOGICA
 DE
 CHRISTO CONSILIARIO PATRIS UN
 CO OPTIMO SECRETISSIMO
ad vaticinium Isaianum CAP. IX. vers 5.
 QUA
 PER ILLUSTRIS EXCELENTISSIMO
 GENEROSISSIMO
 DOMINO
 DNO. CHRISTIANO
 GOTTLIEB DE HOL
 ZENDORF,

DYNASTÆ IN BÆRENSTEIN ET LICHTENAVIA SUPERIORI
 ATQUE INFERIORI &c.

AUGUSTISSIMI POTENTISSIMIQUE SARMATARUM
 GIS ET SERENISSIMI SAXONUM ELECTORIS CONSILIA
 SANCTIORI PROT-HAGIO-SYNEDRII PRÆSIDI GRAVISSIMO, CUBIC
 REGII COMITI FULGENTISSIMO NEC NON COLLECTORI RED
 TUUM PUBLICORUM SUPREMO

DOMINO AC PROMOTORI SUO
 GRATIOSISSIMO

DE NOVA PURPURATI DIGNITATE

submissa & pientissima mente gratulatur

devotissimus coram Deo intercessor & subjectissimus servus

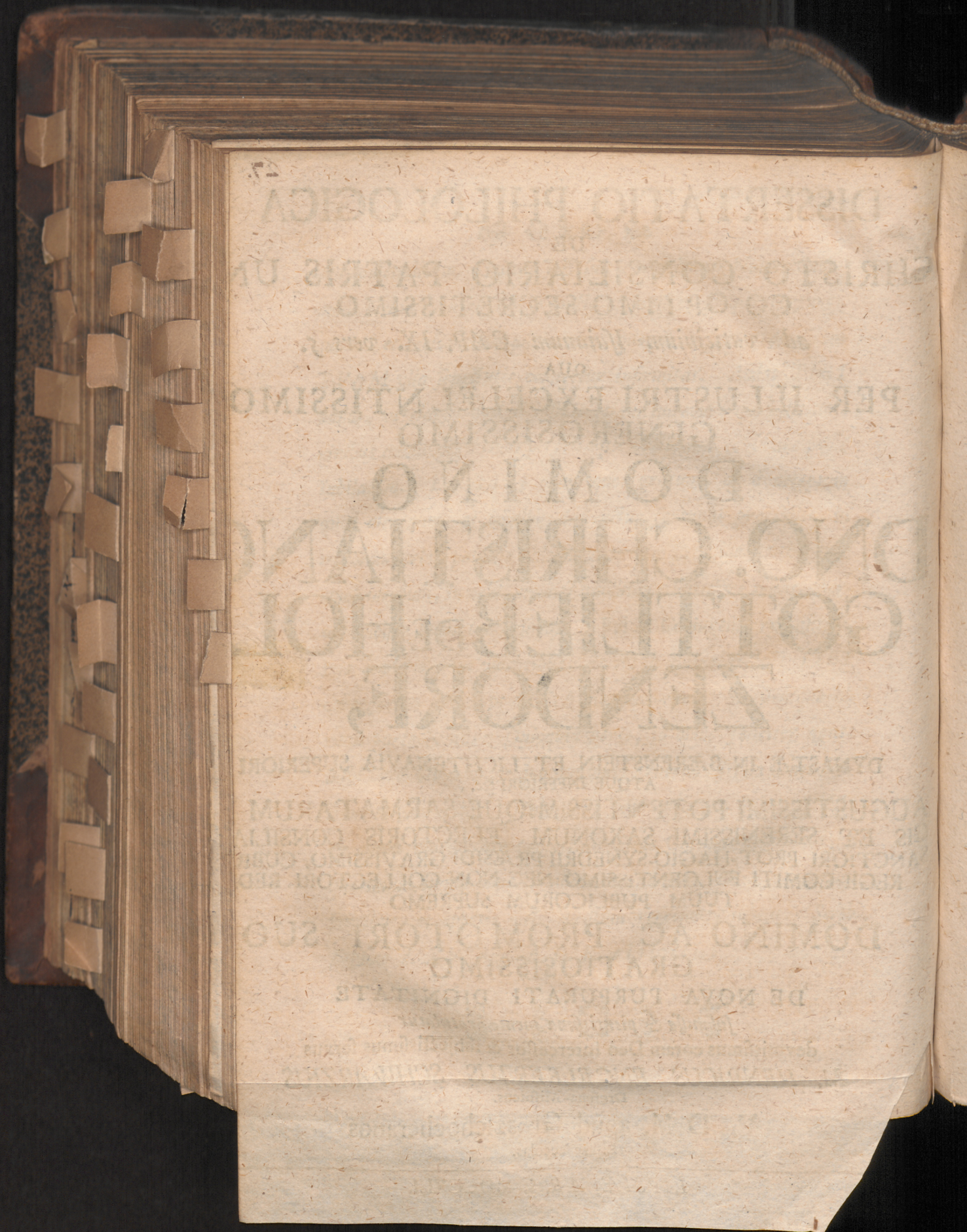
M. HENRICUS ENGELBERTUS SCHWARZIUS

Dresena-Misnicus.

V. D M. apud Groszschocheranos

Lipsiæ accolæ.

LIPSIAE, A. R. S. MDCCLXI.



PERILLUSTRIS EXCELLEN-
TISSIME GENEROSISSIME
DOMINE GRATIOSISSIME,



Ommuni illo & incredibili gaudio, quo exoptatissima summi honoris, ad Te noviter delati, fama, Saxonicarum nostrarum Ecclesiarum symmistas, quin imo clientes ad unum omnes, permulsi, & me affectum atque correptum deprehendo. Qui enim, sub umbraculis sancti illius concilii, ad cujus gubernacula, TE a CLEMENTISSIMO PATRE PATRIÆ dudum admotum, hætenus submisso cultu & veneratione prosequuti sumus, ego figillatim pusillus & initium & finem meorum studiorum habui, ab eodemque *Reverendissimo Synedrio* in Academiis enutritus, variis beneficiis auctus, quin & honoribus cumulatus fui, obstrictum quin obstrictissimum, me judico, publicum quoddam testimonium edere. de pietate & devotissimo cultu.

quem & TIBI debeo, utpote, præfenti tam augustæ & splendidissimæ sedis, summo, pientissimo & prudentissimo Directori. Et cum in TUAM perveniendi notitiam, ast, o quæ se icitas! qua me hætenus orbatum, plango, nulla unquam mihi data fuerit facultas, hanc, quæ mihi se offert occasionem, vacuam relinquere, religioni duxi. Hinc insignem illam lætitiā, qua de nova purpuræ accessione, quæ TIBI nuperrime obtigit, me cumulatum, profiteor, TIBI vel paucissimis & humillimis hisce lineolis declarare, deque ea toto corde gratulari, mihi temperare ne utique potui. Adjungo me Musis exultantibus & tripudiantibus, de Apolline suo, nova lauro cincto. Aram TIBI in cordis mei penetralibus dudum exstruxi, jam publice thura flagrantissimorum meorum suspiriorum, quæ in ea accendi, propono, tum pro incolumitate perpetua, tum pro immortalitate & æternitate gloriæ TUÆ, & GENEROSISSIMÆ PROSAPIÆ. Et cum holocausta & oblationes nostræ in odorem suavitatis alia ratione non evadant, nisi per & propter Dominum nostrum JESUM CHRISTUM, incidi in argumentum quoddam Theologicum, cujus ponderatio, sicuti Consiliario

Regio perjucunda, ita etiam solatii manet plenissima. Nolo tantæ reus fieri temeritatis, ut eum TIBI demum commendem, cum quo TE arctissime conjunctum & intime adunitum, ex indefesso pietatis studio, assidua religionis cura, & purioris cœtus Christi protectione, nec non fulgentissimo virtutum Christianarum, in TE coruscantium splendore, colligunt omnes. Absit etiam, ut vanis me ipsum fallam blandimentis, me vaticinium illud, in quo enucleando operam meam colloco, ita illustraturum, ut nova quasi ex hac mea opella oriatur lux, cum divina animi TUI vis, ingeniique TUI opes clavem optimam & certissimam subministrare queant ad referenda mysteria cœlestia, in effato Isaiano recondita. Neque Panegyricum, quem excelsa virtus TUA, & immortalium meritorum se in curias regias, ecclesiam, Academias, scholas & universam patriam longe lateque diffundentium, celebritas expostulat, conscribere satagam propterea, quod, ut quisque heros togatus laude dignissimus est, ita minime libenter laudes suas audire consuevit. Prætereo, me huic negotio conficiendo longe imparem esse, quin longe indignissimum. Hinc Herculeum illum laborem intentatum relin-

quens, hunc tantummodo mihi præfixum habeo finem, ut specimen quoddam lucubrationum mearum, oculis TUIS humillime subjiciam, Ei que fulgentissimo, Potentissimi Monarchæ nostri purpurato, cujus Antecessorum Illustrissimorum, partim etiam Beatissimorum, gratia semper fui adjutus, & contra malevolorum, me undiquaque invadentium, consilia, benignissime protectus, rationem quandam privatæ meæ industriæ reddam, nec non tenuitatem meam devota mente flebilique voce commendem, maxime ideo, quia huc dum in sanctæ TUÆ sedis patrocínio permansi. Sin vero, ut probe mihi conscius sum, PER ILLUSTRIS ac EXCELLENTISSIME DOMINE, ea, quæ scripsi, expectationi TUÆ non respondere videantur, indulgeas tamen conatui & ignoscas ingenioli mei tenuissimis viribus, quandoquidem mihi non licuit esse tam felici, in hac dicendi docendique exercitatione ætatem consumere. Nihilo tamen minus longanimitate TUA confisus, bono animo ad institutum, me accingo. Cœpta secundet & evenire jubeat DEUS feliciter!



JESAI. XXXIII, 22.

יהוה שפטנו יהוה מחוקקנו יהוה
מלכנו הירשיענו



S. I.

Niversæ Sacro-Sanctæ Scripturæ divinitus ^{Scriptura}
inspiratæ, τέλος σκοπιμώτατον seu ultimum ^{S. multa}
scopum, specialissimum objectum, prin- ^{Christo}
cipale argumentum, primarium & præci- ^{tribuit no-}
pium finem, & quasi nucleum atque cen-
trum esse, JESUM CHRISTUM, apud omnes qui Do-

mino huic suo, nomen dederunt, est extra controversiam. Unde etiam factum, ut viri Θεόπνευστοι, ut accuratam & ad salu- ^{quorum}
tem pernecessariam cognitionem, hominum animis instilla-
rent, & cordibus quasi inscriberent, ipsum permultis signifi-
cantissimis & maxime emphaticis nominibus commendare
voluerint. Non solum Novum Testamentum, sed Vetus
etiam abundat ubique ejusmodi appellationibus, quibus
Jesus Christus ad vivum quasi ob oculos nobis depingitur,
ut magnus ille gentium doctor loquitur Galat. III, 1. Primas ^{Summa}
tenet dubio procul inter omnes futuri Immanuelis descri- ^{Jes. IX, 5}
ptiones, vaticinium illud Isaianum quod Cap. IX, 5, adinve-
nire, & ex eo extantiora Ejus nomina ediscere licet. Hoc
quidem totum in fontibus ita se habet:

הלל ילד רבו בן נחל רבו ותימהשרה על שכמו ויקרא שמו פלא דעצ אל גבוש
אבי עד שר שלום:

Hoc est, ex mente IMMANUELIS TREMELLII, & FRAN-
CISCI JUNII: Puer natus est nobis, filius datus est nobis, cujus
humero adsit principatus; cujus nomen vocat, (Jehovah) ad-
mirabilem, consiliarium, Deum fortem robustissimum, patrem
æternitatis, principem pacis,

S. II.

§. II.

Iesaias no-
tales

I. autoritas.

II. scopus
Christus.

Ante omnia, ut in hoc penso enucleando progressus eo feliciores faciamus, autoritatem hujus divini scriptoris inquiramus. Si genus ejus atque familiam scire aves, JESAIAS ex regia fuit tribu Juda, adeoque ME-SIÆ cognatus, & typus evidentissimus. Hinc etiam nomen, Jesu nomini, affine, habebat. Enim vero יְשַׁעִי vel brevius יְשִׁעַ ex radice יָשַׁע *salus* & מְרִי *Dominus*, conflatum, sicque noster propheta audit: *salus Domini*, vel *saluti fuit Dominus*, item etiam: *Salvavit Dominus*. Et summo utique jure ita dicebatur, qui de salute & salvatore mundi, omnium luculentissime & frequentissime vaticinatus est, ita quidem, ut piæ antiquitatis doctores, CYRILLO, HIERONYMO, AUGUSTINO, alii que, non Propheta tantum, sed etiam *Evangelista* & *Apostolus* V. T. salutetur. Si totam ejus scriptionem a capite ut ajunt, ad calcem examines, adinvenies in omnibus paginis, nonnullos interpretes summo jure meritoque Jesaiam cognomine τῆ μεγαλοφρονίας insignivisse, quandoquidem disertus & nervosus, sublimis atque magnificus, quin grandiloquentissimus est orator, in cujus librum incidit nulla vox sine pondere, nulla locutio sine argutiis, nulla prophetia sine aculeis. Mox allicit, difficillima dogmata methodo planissima proponendo, mox excitat & efficacissime movet adhortando, mox detonat & terret puniendo, mox reficit & recreat consolando, mox in stuporem rapit, visiones suas communicando, mox aculeos in mente audientium legentiumque relinquit prophetando. Sicuti vero vix paginam, ne dicam, vix comma quoddam in tota prophetia animadvertes, ubi non de venturo Messia ita vaticinatus fuerit, ut videatur dudum jam advenisse, ita etiam idem judicium ferendum est de ea enunciatione, quam notulis nonnullis illustrare aggredimur. Ideo etiam ipsemer Christus in Synagoga Nazarethana hunc prophetam publice prælegere non dubitavit, ut Lucas testatur Cap. IV, 17. Et camerarius Reginæ Indicæ sibi habebat persuasissimum, se ex hoc propheta de persona & merito Christi saluberrimam doctrinam facillime hausturum hinc scrutabatur eundem in itinere constitutus. Act. VIII, 30. Taceam, quot vicibus Jesaias citetur a divinis N. T. scribis ad confirmandam Christianismi doctrinam.

§. III.

§. III.

Repudiamus & execramur merito omnium Mesſiæ ho-
 ſtium pseudhermeniam, qui de Hiskia ſ. Ezechia accipere vo-
 lunt noſtra verba, totumque adeo vaticinium corrumpunt. *Vindica-
 tio prophe-
 tia non ad
 Hiskiam*
 Dicunt enim non Rabbini tantum ſed etiam alii nonnulli
 Socinianizantes & Judaizantes paraphraſtæ, entheum virum
 promiſſiſſe trifti ſuo populo tempora, ſub quodam feliciffimo
 rege propemodum aurea, ſub futuro quodam eorum prin-
 cipe mox naſcendo, ſcilicet Ezechia, illum indicafſe & digi-
 to quaſi monſtraſſe, abſentem adhuc, tanquam præſentem,
 naſcendum ut jamjam natum, & exultafſe: Age dulcis pa-
 tria, pelle metum, fuga triftitiam, collige animum: PUER
 NATUS EST NOBIS, *ſilius ſcil regius*, utpote Eze-
 chias, qui vocabitur MIRABILIS, (vel propter miraculum
 ad petitionem ejus patrandum, 2. Reg. XX, 2-6 vel ob ſum-
 mas in eo conſpiciendas dotes, præclaras virtutes & depor-
 tandas victorias,) nec non CONSILIARIUS, a conſilio,
 quod cum principibus cepit de cultu Dei & tutela urbis, 2. Pa-
 ral. XXIX. 4-11. At enim vero ubi eſt vel minima Hiskia men-
 tio, in toto hoc IX. aut antecedenti capite, cum quo tamen
 præſens indiſſolubili nexu cohæret? Impia igitur omnino
 eſt & abſurda horum ſententia hominum. Cæci ſunt & cæ-
 corum daduchi ita ſomniantes, nec videntes, quem craſſum
 errorem chronologicum errent. Quandoquidem Hiskias,
 filius Ahaſi, regis Judæ 2. Reg. XVII, 1. cum patris ſui ſo-
 lium conſcenderet XXV. annos vivendo attigerat 2. Reg.
 XVIII, 2. & Ahaſum annos tantum XVI. regnaſſe 2. Reg. XVI, 2.
 legitur, ergo Hiskiam oportuit jam IX. annos natum fuiſ-
 ſe, cum Ahaſ pater regnare inciperet. Porro prophetiæ
 Iſaianæ, quæ extant. Cap. VII. uſque ad XIV. 28. factæ ſunt
 Ahaſo jamdum regnante, ut patet ex Jaſai. C. I. i. nec non VII.
 1. Hinc ſequitur Hiskiam dudum fuiſſe natum, antequam
 Vates noſter pueri futuri nativitate partim Cap. VII, 14. *Sed Chri-
 ſtum reſe-
 rende.*
 partim etiam noſtro loco C. IX, 5. prædiceret. In hujus ar-
 gumenti ulteriori perveſtigatione, nobis ſtatim ſe offert
 graphica deſcriptio feliciffimorum N. T. temporum. Omnis
 tollitur contradictio, ſi evolvamus codicem ipſum hujus ſcæ-
 deris & ſigillatim Matth. IV, 12. 15. 16. ubi eadem noſtra prophe-
 tia Iſaiana citatur ut impleta per adventum Chriſti, ut nihil
 addam de teſtimonio antiquiſſimorum Judæorum, qui hunc

):():(locum

locum unanimi consensu de Messia intellexerunt, ut liquido constat ex *Targum*, cujus verba excerptit JACOBUS ALTINGIUS in *Schilo Libro IV. C. XV. p. 274.* Et bone Deus! cuinam personæ mere humanæ, attributa hæc magnifica competere possunt, quando nominandus dicitur nascendus puer: *אל גבור אבי עד שר שלום Deus fortis, Heros maximus, pater æternus, princeps & Autor pacis?* Certe in neminem quadrare possunt quam in Dominum Messiam Θεάνθρωπον.

§. IV.

Consideratio generalis totius loci.

His ita disputatis, perpendamus accuratiori mentis lance, totum nostrum locum in sua cohærentia. Primo statim intuitu deprehendemus propositionem bimembrem. Altera hæc est *יחי ילי ילי* quæ indicat humanitatem, *puer natus est nobis*, nempe qua naturam humanam, ex Maria virgine in plenitudine temporis, Gal. IV, 4. [quemadmodum altera locutio *יחי בן דוד* innuit ejus divinitatem, qua venerandus nobis est ut *filius Dei* viviunigenitus, nobis a Davide Ps. II, 7. jam descriptus. Secundum hanc divinam naturam non est factus aut natus in tempore, sed generi humano a Patre datus atque donatus, quod ipsemet confirmat Joh. III, 16. & eo respiciens, in colloquio cum Samaritana muliere se nominat *δωρεάν τῆ θεῶ* seu *donum Dei*, Joh. IV. 10. Reliqua prædicata quæ insequuntur *אל יועז אל גבור אבי עד שר שלום* officium ejus mediatorium explanant, quod sustinuit secundum utramque, divinam pariter atque humanam naturam.

§. V.

Specialior.

Et nos quidem misis jam reliquis nominibus, quæ dudum exercitatisimi Theologi evolverunt, v. g. FRANKIUS, OSIANDER. TANCKENIUS, SCHARFFIUS & JUNGSTIUS, nec non FRISCHMUTH, *de prosopographia Messiae*, MISLENTA *de genealogia pueri Jesu* HOLDERRIEDER *de nativitate Messiae*, deletamur sigillatim caractere CONSILIARII. Nomen præcedens & primum erat *מלא* *mirabilis*, quod Christo reatius competit quam Hiskia. Est enim hic Deus noster mirabilis, non tantum ratione personæ, in qua duæ naturæ

arctis-

ET SECRETISSIMO CONSILIARIO PATRIS. II

arctissime sunt unitæ, sed etiam ratione officii triplicis, quo potentiam suam semper victricem, sapientiam nunquam non stupendam, & bonitatem in omnibus & apud omnes superabundantem, affatim manifestavit. Accedit etiam status duplex exinanitionis & exaltationis, & uterque denuo cum variis suis actibus. Non dicam, de arcana essentia edisserere vatem tantum, sed etiam respicere ipsum ad signa & miracula maxima, quæ copiosissime edidit quum ambularet in terris. Ipse cum Manoah appareret, & hic sciscitaretur, quale ipsi nomen esset, se ita appellavit: *Et quid interrogas de nomine meo: מִי הוּא אֱלֹהֵינוּ & hoc ipsum est mirificum.* Jud. XII. 18. Hæc quidem ideo de priori cognomine Messie præmittenda duxi, quia interpretes non Hebræi tantum, & פִּינְחָס sed etiam ex nostratibus non pauci, binas has voces מִי הוּא conjungunt, ac si מִי הוּא esset adjectivum תִּשְׁחַגְדּוּלָא ut ex eorum opinione Christus nobis considerandus veniret, ut *Consiliarius mirabilis* seu *admirabilis*. Equidem cum analogia fidei hoc non pugnat. Christus enim pro mirabili consiliario a nobis omnibus habetur, quum ejus consilia omnem humani sphaeram intellectus transcendant, & mirus quin mirificus semper fuerit in suis consiliis, qua de re infra pluribus agemus. Sed accentuatio talem amborum verborum nexum non permittit. Enim vero פִּינְחָס habet ducem paschta (°) qui nunquam comitem recipit Tjischagdola (°) & hoc tamen Expresse distinguitur vox antecedens מִי adeoque unumquodque est substantivum & distinctum aliquod nomen, Domino nostro proprium. Subsistimus igitur in תִּשְׁחַגְדּוּלָא quod a radice Ebræa פִּינְחָס consuluit, descendens, a LXX. Interpretibus μεγάλης βελῆς ἄγγελος *magnus angelus Consilii*, ab aliis metaphrastis σύμβουλος, i. e. *qui consilium dat*, SYMMACHO βουλευτικός & Meglandro nostro Luthero rectissime per voculam Germanicam Rath exprimitur.

§. VI.

Idem quidem nomen פִּינְחָס & aliis, in paginis sacris tribuitur bene multis. Sic Ahitophel etiam fuisse dicitur פִּינְחָס sed additur דָּוִד Davidis. Alia ratio est in nostro vaticinio, ubi simpliciter, absolute & sine appositione, Christo tribuitur פִּינְחָס. Quod *consilarii* & *consilii* omnibus numeris absolutissimi nomen & ipse sibi vindicat Prov. VIII. 14.

) (((

לִּי עֵצָה וְחַשְׁבֹּנָה *mibi est consilium & essentia*, quod LUTHERUS significanter ita vertit: *Mein ist beyde Rath und That*, & Jerem. XXXII. 19. dicitur; גִּדְלָהּ חֵזֶק וְרַב הַעֲלִילָהּ *Magnus consilio & multus opere*. In quibus transferendis verbis modo laudatus pater noster se itidem artificem præstitit: *Groß von That und mächtig von That*.

§. VII.

*Ergo Christi
Consiliarius
Dei*

Unicus

Optimus.

Secretissimus.

Equidem Deus ipse sapientissimus nullius indiget consilio. *Quis expandit viam Jehovah, ut sit vir a Consiliis &c.* Jesai. XL, 13. coll. Rom. XI, 33. Job. XV, 13. Jerem. XXII, 18. Sap. IX, 13. Viri Θεόπνευστοι fuere quidem Numinis Summi legati & oratores, neutiquam vero consilarii, si vocem hanc in sensu proprio acceptes: Ideo soli nostro Immanueli competit hæc dignitas, quod sit unicus & solitarius patris sui consiliarius. Qui in arduo redemptionis negotio dixit: *Torcular calcavi* אֲנִי מִשְׁחָה אֶת אֶרֶץ מִצְרָיִם *SOLUS EGO & de populo non est quisquam mecum*, Esai. LXIII, 3. neminem habet penes se in consiliis apud patrem. Est etiam Optimus Consiliarius. Terreni consilarii, intemerata pietate & veræ religionis principiis vacui, interdum rebus maxime prospiciunt suis, subditorum salutem vilipendentes, sed divinissimo nostro Consiliario miserorum hominum salus curæ tantum fuit cordique. Prævidit ab æterno miseriam, quam homines per lapsum sibi essent contracturi, hinc etiam ab æterno consilium dedit de illis recipiendis in gratiam. Et cum nulla via, nullumque medium, quo interveniente læsa pars, h. e. Divina majestas placari queat adinveniri potuerit, fecit, quod fidissimus principis consiliarius facere affollet, qui & pro honore domini sui & pro salute populi laborans, se ipsum haud raro sponso rem constitui patitur. Pari ratione Christus Jesus mediator noster fieri voluit inter Deum atque homines, 1. Tim. II, 5. Hujus, si essentiam & gloriam consideres, similem sui habere non potest. Venit a patre suo e regia cœlesti ad nos terricolæ, & consilium Dei nobis abundanter exposuit, rursus ad Eundem per ascensionem se contulit, sedens ad dextram patris sui, a nostris etiam stans partibus usque ad consummationem sæculi.

§. VIII.

Uterius, si cum duabus Christi naturis nomen hoc confere-^{ασαρχος in creatione} mus, videbimus, eundem qua utramque ita dici mereri. Fuit enim Dei patris sui cœlestis consiliarius statim in creatio-
ne. Quando Deus Pater in deliberationem advocabat filium cum Spiritu Sancto: *Faciamus hominem &c.* Gen. I, 26. ex hoc Sacro Sancto Consiliariorum & opificum concilio, jam antea filius in productione hujus universi se satis manifestarat. Est extra controversiam, divinum scriptorem Mosen, quotiescunque in sua genealogia utitur phra-
si: *καὶ ἔλεγε ὁ Θεός* & dicebat Deus, insinuare λόγον ὑποστατικόν. Quam-^{ὁ λόγος} vis enim verbum καὶ justum atque mandatum divinum de-
notet, Ps. XXXIII, 9. 2. Cor. VI, 6. aderat tamen cum eo etiam simul & operabatur verbum patris substantiale, vir-
tus altissimi. Hinc in N. T. Christo, ut τῷ λόγῳ, creatio hujus universi multoties tribuitur. Loca Joh. I, 1. 3. 1. Cor. VIII, 6. Ephes. III, 9. Col. I, 16, & innumera alia luce meridia-
na sunt clariora.

§. IX.

Quum ergo Filius Dei propter id, quod est Consiliarius ^{Post ἀποστασίαν} Patris κατ' ἐξοχήν & in sensu eminentissimo ὁ λόγος ^{πρωτοπλαστis se ita manifestans} Verbum, tam in V. quam N. Instrumento appellitur, mihi etiam hoc
succurrit, quod Reverendæ Antiquitatis Patres crediderint, Deum etiam ab initio, per filium, utpote Consiliarium suum, locutum fuisse cum primis parentibus post deplorandam apostasiam. Quod quidem ideo factum rectissime arbitramur, quia Christus est mediator, qui pro genere humano, ab eo statim momento, quo per lapsum, in detestabilem illam miseriarum abyssum atque barathrum se turpissime præcipitavit, intercedere incepit adeoque consilarii cujusdam populo bene cupientis mores induit, qui principi suo continuo suadet, ut ne rebelles aut præfractos subditos funditus evertat, sed expectet eorum respicientiam. Quæ consilarii cœlestis pro nobis cura eleganter illustrari potest ex parabola ab ipsomet proposita Luc. XIII. 6. 7. 8.

§. X.

Varis ap-
paritioni-
bus

Accedunt variae apparitiones Filii Dei ante incarnationem, quibus satis prodidit superque, se esse consiliarium Dei. Sic apparuit Hagari, (Gen. XVI, 8 14.) eidemque de reditu ad Saram dominam, author fuit, addita promissione, de edendo filio & ejus semine multiplicando, quare etiam ea ipsa professa est *וַתֵּיכַר אֱלֹהִים אֶתְּחֵבָהּ* *Tu es Deus me videns.* Brevi post ad Abrahamum & Saram, venit & huic sterili & effectorum conjugum pari prolem pollicitus est. Gen. XVIII. v. 1-16. neque minus Lothum invisit eundem admonens, ut fuga repentina sibi suisque consuleret, propter immimentia perditissimæ Sodomæ, judicia divina. Gen. XIX, 1. sqq. Mitto brevitatis studio innumera fere alia. Sicuti princeps mandata sua populo per consiliarios manifestat, ita promulgatio Decalogi Exod. XX. etiam per Christum *ὁ σοφισμὸς* fidissimum & Secretissimum Consiliarium, fieri debuit.

Et pro-
mulgatio-
ne legis.

§. XI.

Unde
men
וְהַכְמָה

Requisitum consilarii pernecessarium, quin proprium ejus est in quarto modo, prudentia atque sapientia. Et certe eadem hæc subest ratio, cur Christus Consiliarius Dei in utroque fœdere, non sapiens, sed ipsa sapientia audiat. Delector effato Salomonis, Prov. I, 20. *וְהַכְמָה* sapientie in plurali, seu confluxus, sedes fons, & origo omnis sapientie, i. e. ut methaphrastæ plurimi reddiderunt; *Summa sapientia foris recantat, in plateis vocem suam edit.* Et o quam emphatice idem propheta Prov. VIII, 12. nostrum secretissimum Dei consiliarium ita loquentem sistit: *אֲנִי הַכְמָה שְׂכֵנִתִּי עִרְמָה* *Ego sum sapientia, cohereo astutiae & scientiam summæ solertie præsentem habeo.* Addantur v. 14. 22. 23. *Jehovah possidebat me in principio viæ suæ ante opera sua, ante ullum tempus. Ante sæculum inuncta fui, ante principium, ante primordia terre &c.* Ecquis inde novum non potest desumere argumentum, universum hoc, eandem condidisse *σοφία*. Hoc enim nomine in Græco codice gaudet 1. Cor. I, 24. *ἡ τὴν θεῶν σοφία*, & rursus eodem v. 30. *factus nobis est a Deo ἡ σοφία sapientia.* Enim vero in ipso reconditi

σοφία.

sume

sunt omnes thesauri sapientie atque intelligentie. Coloss. II, 3. Ideo etiam in V. per prophetas, & in Novo Testamento per suos discipulos, Evangelistas atque Apostolos fuit locutus, spiritu suo sancto eos instruxit & patris sui voluntatem conceptis verbis, quin verbis ab ipsomet Spiritu summo edoctis, revelavit, ut Dominus satis affabre & clare indicavit Matth. X, 20. non vos estis qui loquimini, sed Spiritus Patris vestri is est qui loquitur in vobis,

§. XII.

Et quid tandem dicam de sustentatione & conservatio-
ne hujus universi. Nonne hic Dominus noster Jesus
Christus continuo consilarii vices sustinet apud Patrem? *In conser-
vatione
hujus uni-
verse.* Confirmat hoc testimonium Pauli Ebr. I, 3. ubi filius Dei
omnia *φέρω* id est *portare, ferre, sustinere, moderari, regere*
dicitur, ne quid collabatur aut intereat. Itane conservatio
& gubernatio rerum creaturarum huic divinissimo consiliario
tribuitur? Omnino. Id quod idem Apostolus *σπαρατ-
τατος* explicat uberius Act. XVII, 28. *ἐν αὐτῷ ζῶμεν καὶ κιν-
εῖμεθα καὶ ἐσμεν.* In ipso vivimus, movemur & sumus. Si
gillatim, si consideremus ecclesie conservationem, ubi ser-
vos suos consilio suo sapientissimo, mirabili & imperscrutabili
fortiter protegit, munit atque defendit, sicuti Prophe-
ta testatur Esai XXVIII, 29. *הפלא עצה חכמה חסידה* *mirificavit
consilium magnificavit essentiam.* Observare licet, neminem
in horum verborum translatione feliciorum fuisse nostro
Luthero, qui Spiritus S. sensum ita *μεταφράζει*: Sein Rath
ist wunderbarlich und führet es herrlich hinaus: Contra
vero diaboli & hostium consilia intropicit, suoque tem-
re potentissime dissipat atque confundit, ut in actum tra-
duci nequeant, ut discere est ex luculentissimis testimoniis
Jesai. VIII, 10. *Inite consilium & irritum fiet: loquimini ver-
bum & non existet, nam Immanuelis existet verbum.* Ps. XXXIII,
10. *Jehovah irritum facit consilium gentium, infringit cogita-
tiones populorum.* Prov. XXI, v. 30. *Non est sapientia, ne-
que intelligentia, nec consilium contra dominum.* Quan-
doquid-

doquidem solus ipse Deus noster dicere potest: *Consilium meum stabit & omnem voluntatem meam faciam.* Elai. XLVI, 10.

§. XIII.

Jam si officium mediatorium Optimi nostri salvatoris ponderemus, etiam respectu hujus consiliarius Dei patris coelestis extitit. Constat inter omnes, eum functum fuisse triplici munere, regio, prophetico & sacerdotali; secundum unumquodque tale munus Patri suo fuit & adhuc est a consiliis. Rex est in triplici regno, potentiae, gratiae, gloriae. In regno potentiae pater nihil agit & facit sine filio, ut ipsemet inquit Joh. V, 17. *ὁ πατήρ μὲν ἑὸς ἀπὸ ἐργαζέται καὶ γὰρ ἐργαζόμενος* In regno gratiae gubernatio & protectio Ecclesiae, ut modo audivimus, demandata est huic consiliario. Dominatur ipse in medio inimicorum Pl. CX, 2. & gentes regit virga ferrea Pl. II, 9. Apoc. XIX, 15. Tandem in regno gloriae, viginti quatuor illi seniores procidentes antethronum ejus abjiciunt coronas suas Apoc. IV, 10. unde ipsimet nostro Dei consiliario secretissimo, *millies milleni angeli serviunt.* Dan. VII.

XIV.

b) propheti-
cum.

Uterius, quod officium ejus propheticum concernit, ipse hic aeternus Dei filius, gloria Patris sui, effulgentia & imago divinitatis ejus, in gremio ejus sedens, (Joh. I, 18.) non modo patrem suum & ejus voluntatem perfectissima & eminentissima cognoscit ratione, sed etiam nobis eandem manifestavit *αὐτοπροσώπως*, explanavit, docuit atque vindicavit, quin etiam per Spiritum S. a Patre & Filio procedentem, mediantibus prophetis, apostolis & martyribus iterum iterumque repetiit atque inculcavit. Consilarii Summorum imperantium amicorum titulo gaudent, ut innumera, quae ex autoribus profanis adduci possent testimonia, silentii involvam peplo, constat de *Josepho*, quod Monarchae Aegyptiaci Pharaonis *חַבֵּד* h. e. *amicus & consiliarius intimus* fuerit ap-
pelia-

pellatus. Sic enim ONCKELOS interpretatur: *צבאא לטמירין* *Vir cui occulta, revelata sunt.* Gen. XLI, 38-45. Idem de Samuele, Nathane, qui regi Davidi erant a secretis, & Daniele, consiliario Nebucadnezaris, ad invenire licet: Ex quo etiam fundamento sancti Dei viri divinissimo ejus acti spiritu, pro amicis Dei semper fuere reputati. Sicuti potentissimus quisque in foro soli constitutus monarcha, consiliariis suis, qui intimæ sunt admissionis, arcana cordis imperiique sui, exponit, eosque rursus ad consilia salutaria capeffenda & exequenda adhibet, ita usus etiam fuit Rex regum in foro poli, Ter optimus terque maximus Deus, ministerio suorum prophetarum pari modo atque ratione, quæ omnia collineant in Domino nostro Jesu Christo conjunctissimo Dei patris sui cœlestis amico, quem ideo gentium Apostolus τὸν ἡγαπημένον Ephes. I, 6. cognominat.

§. XV.

Sicuti vero amicis regum ea datur facultas atque licentia, ut intercedere possint pro delinquentibus, miseris personis & omnibus iis, qui regia indigent clementia, ita idem populo suo præstiterunt officium omni tempore prophetæ. Vestigia legere licet satis multa, quanti Deus fecerit & æstimarit intercessionem & deprecationes *Jobi, Moysi, Samuelis, Danielis* aliorumque. Atenim vero typi hi erant tantummodo. Augustissimus antitypus, non umbram tantum sed corpus etiam sistens, Christus, prophetarum omnium maximus, pro toto genere humano, quod pretiosissimo suo sanguine ex vinculis infernalibus eripuit, non prius orare & pro nobis interpellare desistet, quam, si post consummata tempora, omnis nostra miseria & indigentia fines suos terminumque erit consecuta. Et hæc ejus intercessio cum proprie ab officio sacerdotali dependeat, etiam propter hoc ipsum considerandus est atque suspiciens.

(:)(:)(:)(:

ciendus ut patris parastata in consiliis. Quin imo eadem intercessio sacerdotalis durabit in omnem æternitatem. Licet enim beatissimi cœlites atque electi semel ἱσάγγελοι facti, peccare, & gratia Dei ac æterna salute excidere minime queant, tendet tamen eo secretissimi Dei consilarii petitio, ut conserventur in gloria eaque gaudeant atque fruantur sempiternis seculorum ætatibus.

§. XVI.

*Ufus non-
nulli pra-
ctici*

Res igitur confecta & vindicata satis est in præmissis, & manet hæc divinissima veritas omni omnino exceptione major. CHRISTUS EST PATRIS CONSILIARIUS, UNICUS OPTIMUS ET SECRETISSIMUS, insimul vero etiam NOSTRUM. Angustos huic scriptioni quos posui atque decrevi limites, excedere, nec volo nec possum. Fateor tamen, ea quæ edisserui, primas tantum & tenuissimas esse quasdam lineas, majoris conficiendi operis. Interim oratio mea recipit se ad portum, quin & ipse totus eundem occupo portum, ut asylum miserorum omnium, certissimum, fortissimum, & invincibile, quo indigemus nos omnes, quotquot originem traximus ab Adamo peccatore. Idem hic Adamus consilio Dei non fuit audiens, hinc nec potuit adhiberi in ejus consilium; alter vero Adam, ut Dominus noster Jesus Christus, fratribus suis factus in omnibus similis, nominari non dedignatur, quique nobis restituit, quæ in atavo nostro perdidimus, Patri suo in omnibus fuit obedientissimus, ne cruenta quidem morte crucis excepta, inde etiam salutem nostram temporalem, corporalem, spirituales & æternam promoturus, non modo patri suo Consilia saluberrima & efficacissima, meritum suum ostendendo & preces nostras ad ipsum de-
feren-

ET SECRETISSIMO CONSILIARIO PATRIS. 19

deferendo suppeditat, sed etiam singulari πληροφορία & παρρησία nos induit, omnes necessitates nostras ejus nomine indicare patri. Joh. XVI, 23. 24. Vergit hic Salvatoris nostri titulus in nostrum solatium maximum. O bone Deus! quantas habemus Tibi persolvendas gratias, quod talem nobis dede- ris clementissime consiliarium. Nostrum est, ut ipsum etiam summa cum attentione animi, cordis as- fensione & voluntatis obsequio avidissime audiamus, præcipue verbum ejus maximi semper faciamus, in quo nobis omne Dei consilium revelatur & annun- ciatur juxta Actorum XX, 27. Sint ejus consilia & te- stimonia nostrum gaudium, otium atque negotium, in his labor omnis, in his vigilia & somnus repona- tur, sint vivi nostri consilarii, quales Davidi fuisse, compertum habemus ex Psalm. CXIX. Absit ut cum Amasia, 2. Chron. XXV. 16. Zedeckia, 2. Paral. XXVI, 12. aut excœcata Phariseorum turba, Luc. VII, 30. consilium Dei aspernemur & nosmet ipsos perditioni & in- teritui exponamus.

TU vero o DULCISIME DOMINE JESU! sis ma- & oratio
neasque noster semper CONSILIARIUS, in his periculosissimis & Epilógica,
turbatissimis temporibus, in extrema hac mundi senecta. A TE
solo consilium auxiliumque venit. Utroque iudigemus nos miser-
rimi. Expectamus TE & amplectimur consiliarium in tam dubiis, ne
dicam desperatis causis. Meriti TUI nominisque TUI nunquam
erimus immemores, & vel hoc TUUM nomen, quo & Patri & nobis
γυν Consiliarius diciamas, nobis est sicut unguentum præstantissi-
mum in nos effusum. Erige TE, o anima! & ama illud summum
bonum, applica tibi & appropria toto corde. O Sanctissime, o
Sapientissime IMMANUEL! nonne TU Consiliarius nobis es,
ergo etiam clypeus noster, munio & fortitudo nostra, receptaculum &
pro-

20 DE CHRISTO UNICO OPTIMO ET SECRETISSIMO &c.

propugnaculum nostrum, TE suafore, TE adjutore, ex voto & strenue
omnia cedant, oportet. Plaudite, gaude ecclesia! quid contristaris
patria! Adest, adest cœlestis Consiliarius o dulce, o suavisimum, o melli-
ferum solatifiuumque nomen, quod nobis tripudia Salomonea suppedi-
tat Prov. XVIII, 10.

מגדל עוז שם יהוה בן ירוץ צדיק ונשגב:

ArX est, CVrrlte aD hVnC, IesVs, tVtIs-
sIMa IVstIs.



Nihil



Nil nunc restare amplius autumo,
quam ut & TE,

PERILLUSTRIS EXCELLEN-
TISSIME GENEROSISSIME

DOMINE GRATIOSISSIME,

in hujus Consilarii summi, sapientissimi & tu-
tissimi brachia deponam. Idem solus hacte-
nus fuit Alpha TUUM atque Omega, princi-
pium, medium & complementum omnium
TUARUM actionum & consiliorum, Poten-
tissimo Regi & tot ejus judiciis impertitorum.
Nunquam alium TIBI constituisti scopum,
quam ipsum CHRISTUM, gloriam ejus, re-
gnum & verbum ejus, orthodoxiam, tranquil-
litatem patriæ, scientiarum incrementum.
Quis ergo miretur, PERILLUSTRI EXCEL-
LENTIÆ TUÆ, cuncta semper ex voto ces-
sisse. AUGUSTISSIMUS noster AUGU-
STUS, amor & deliciae generis humani, qui
))(()) 3 veteri

(veteri benedicendi formula, sed voto semper novo,) vivat FELICIOR AUGUSTO MELLIOR TRAJANO, Indulgentissimus inquam PATRIÆ nostræ PATER, per vestigia Divi PATRIS SUI incedens, ad Salomonis trutinam & formam regiminis, omnia attemperans, *solum suum justitia stabilire satagit, inque labiis justorum & recte loquentium consiliariorum, Prov. XVI, 12. 13.* solus acquiescit, hinc mentem polo agnatam, prudentiam & consilii auctoritatem in TE semper amavit, & ejus non dico testis, sed rerum gestarum consiliorumque æquisimus judex extitit, quod TUA, hoc est, sapientis consilia sint ipsa sapientia. Hæc unica & verissima novorum summorumque honorum, quibus TE nuper ornatu n amplectimur & sancte veneramur, causa fuit. Faxit Rex Regum hunc regium favorem perpetuum, sicuti TU ipse indies magis magisque de Ejus Majestate, Ejus domo regia, & provinciis, optime mereri allaboras. Tota Saxonia id quidem pro certo habet atque comperto, quod consiliorum TUORUM gubernaculum solam habueris

bueris legem divinam, quamobrem etiam consiliarii cœlestis & ipsiusmet cœli terræque Monarchæ maximi & œcumenici gratia in omnibus suffulciris, eademque uteris fortuna ac Iosephus, olim ministrissimus ille in aula Pharaonis. *Huic aderat Iohovah, & omnia quæ faciebat Dominus secundabat in manu ejus.* Gen. XXXIX, 3. Idem Jova Pater porro etiam, spiritu suo, sapientiæ & intelligentiæ flamine, in omnibus viis & consiliis TUIS TIBI adfistat. Benedicat TIBI TUISque omnibus ex alto omnis benedictionis Dator, Sator, Stator. Fruere omni felicitatis genere ac cumulo, quo delectari solent Magnates. Confirmet, corroboret atque protegat TE potenti suo brachio Deus. Sospitet ac servet Obadium Saxonicum, una cum Illustri domo & generosissima prosapia, o quam eximio nobilitatis Saxonicæ flore! TEque Nestoreos annos vivendo excedere jubeat, donec satur vitæ & felicitatis terrestris, ad patres TUOS collectus & astra petens, splendeas in foro poli quasi splendore cœlesti expansus, qui in foro soli summus

summus justitiæ Sacerdos atque Antistes radios
virtutum Tuarum undiquaque fudisti. In his
aliisque ardentissimis suspiriis pro PERILLUS-
TRIS EXCELLENTIÆ TUÆ salute omni-
gena & perennatura, hætenus vivere assuetus
sum, in his etiam canescere & ultimum halitum
emittere me velle, polliceor, ad extremum sub-
missa animi devotione permanfurus

*PERILLUSTRIS atque EXCELLENTISSIMI
NOMINIS TUI*

Dabam e Museo d. 30. Jun.
A. R. S. M DCCXLI.

obstrictissimus coram Deo inter-
cessor & servus subjectissimus,

M. Henricus Engelbertus Schwarzius P.

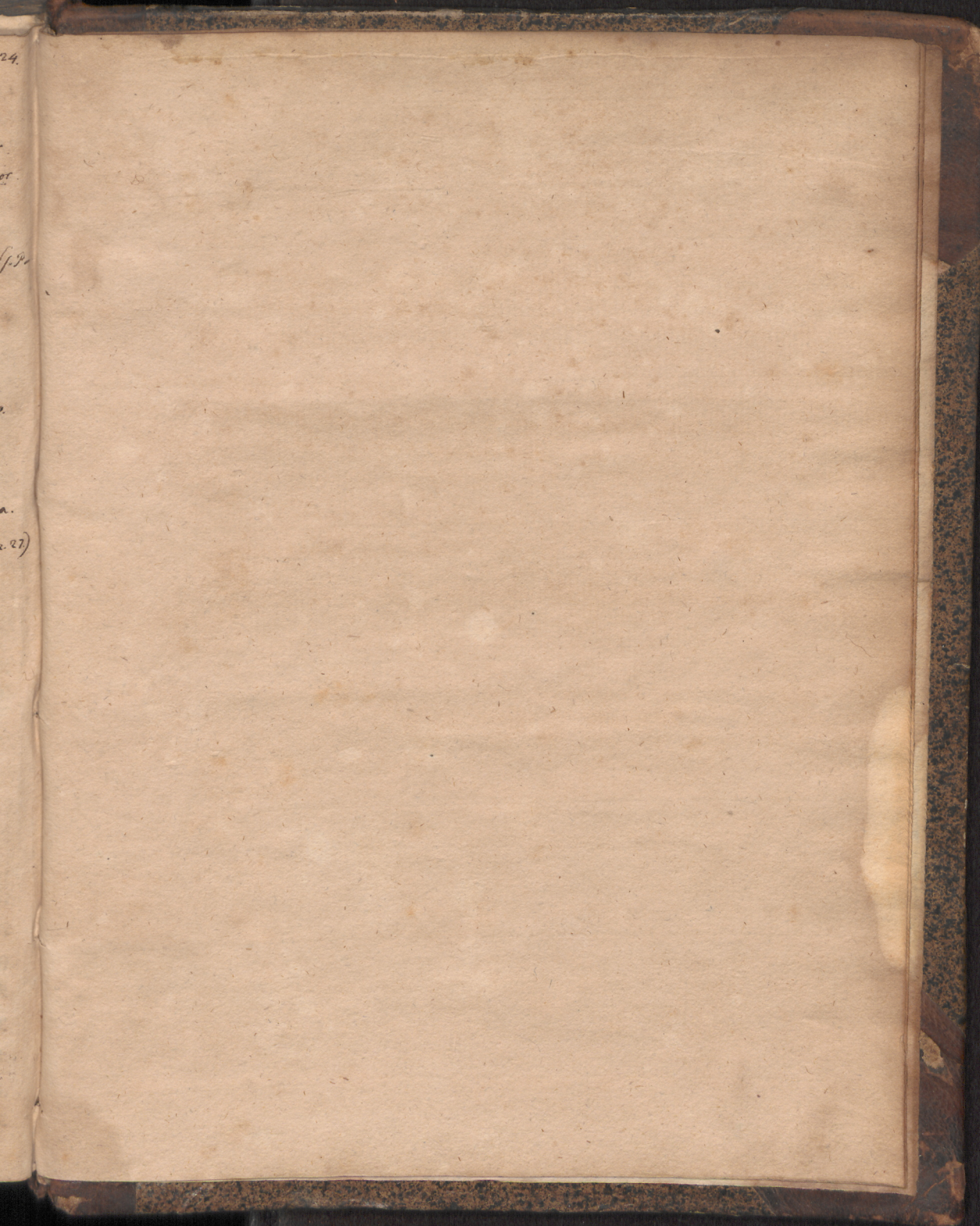
Index.

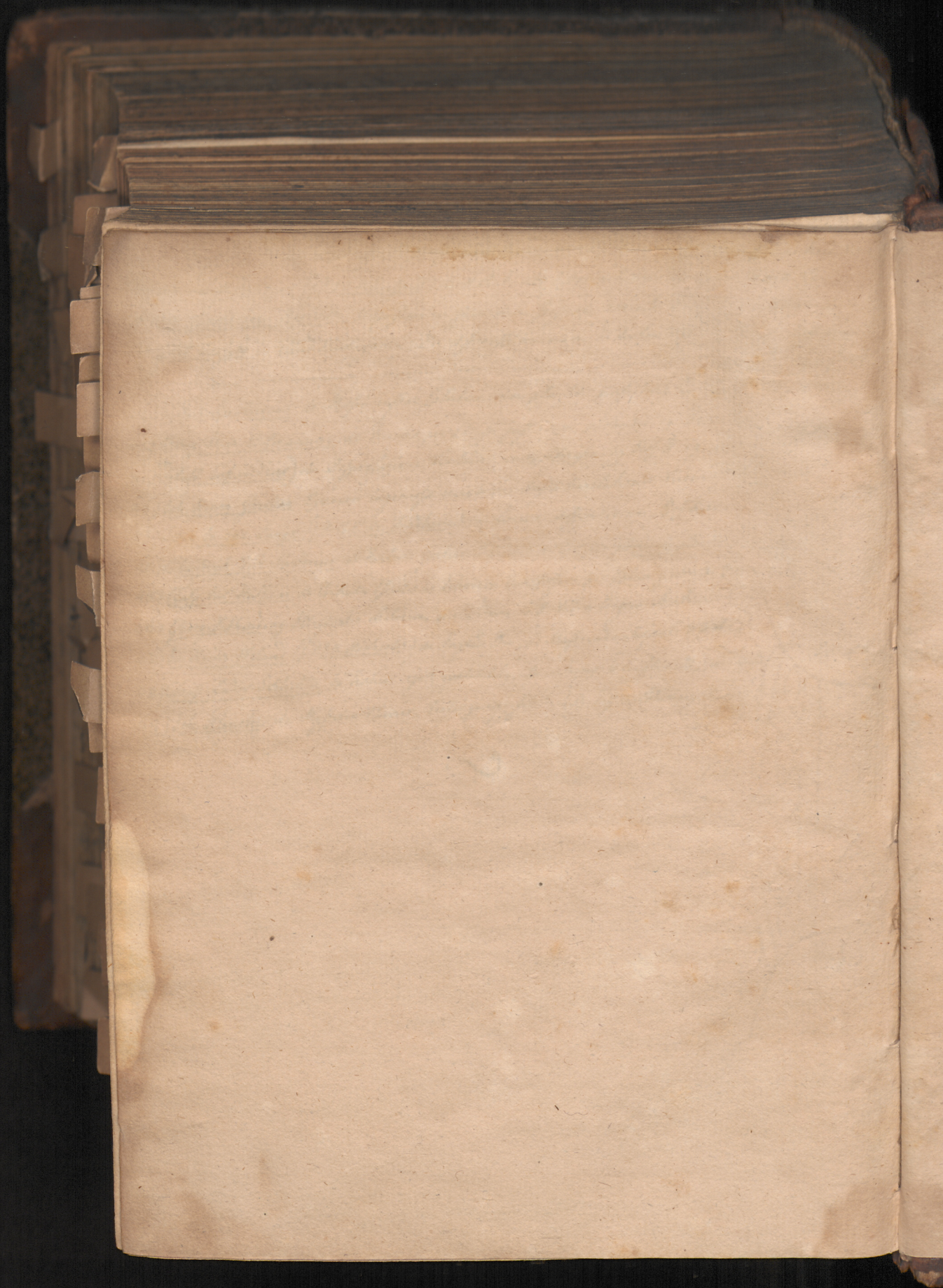
- 1.) Joh. Cour. Dannhauerus de Voto Septuag. & Jud. XI. 30. (1. Sept. & Marc. 11. 26.)
- 2.) Joh. Ad. Ofiander de Davide Danes propositionis auspicio ab Achimelech sacerdote sumo ad I. Sam. XX1.
- 3.) Jo. Christoph. Nimpf de Ammonitis a Davide atq; crudelitate sub jugū missis ad II. Sam. XII. 31. & I. Chron. XX. 2.
- 4.) Christ. Frid. Gütler de Commentatibus super locis II. Reg. II. 12. & XIII. 14.
- 5.) Christoph. Matth. Hoffius de Literis Eliā ad Ioram Regem Iuda, in caelis scriptis ad II. Chron. XXXI. 12.
- 6.) Christ. Godfr. Hoff Messias in toto, ad confirmandam atq; evchendam hujus libri auctoritatem.
- 7.) Gottlob Frid. Gude (a.) de toto incarnationis Christi Vate.
(b.) de Urbe Schem ab Achimelech sale confecta. (radiante.)
- 8.) Jo. Mart. Chlaconius de Virgine Messia contunden. gentes sicut ollam. II. Reg. in nuperis terre motib; (cad. II. 111.)
- 9.) Christoph. Fontanus de Trinitologia Veris Testamenti catholica. II. XXIII. 6.
- 10.) Christ. Erdm. Schumannus de Expiatione hyssopo facta. II. 1. 9. (ad II. 111.)
- 11.) Christoph. Frid. Satorius de Salute ex Zione, divinis adversus mala generis humani quacunq; remediis.
- 12.) Joh. Gottlob Synthes Commentatus Geographico-Theologica Galeni. LXVIII. Pars prior.
- 13.) ————— Pars altera.
- 14.) Christoph. Matth. Hoffius in Verba II. LXIX. 22. de Felle Gai, & aceto totu Messia.
- 15.) Rud. Ant. Rothe (J. P. J. F. Püchler) de Nomine Messia ante solē filiato ad II. LXXII. 17.
- 16.) Godfr. Hoffmannus (J. P. P. H. Clausen) de Appropriatione nominis divini ex II. LXXVI. 2.
- 17.) Christ. Gottlob Frid. Wolf de Summi Episcopi confirmatione in II. LXXX. 18.
- 18.) Mich. Heinr. Reinhardt (J. P. C. S. Georgii) Lauder verbi divini II. CXIX. variegata.
- 19.) Jo. Frid. Bahrdt de Abstractione spirituali ad II. CXXXI. 2.
- 20.) Ern. Frid. Neuhauser (J. P. C. B. Michaelis) de Salomon ad Solitum Exhortationib; quas libro Coheleth interpretat, Cap. II. 2. 24. 26. III. 4. 12. 13. 22. V. 17. 18. 19. VII. 14. VIII. 15. IX. 7. 8. XI. 9. 10.
- 21.) Franc. Worden Commentatus in Cant. Cant. cum praemissa Diss. qua ostendit Nicaute non esse objectu Cant. Cant.
- 22.) Jo. Supf. Spier de Rationali non confuso ordine Coniunum Prophetarū generation atq; Ezechielis speciatione.
- 23.) Christ. Frid. Bauer de Iudeis ut Sodoma & Gomorra futuris ex II. 1. 9. & Rom. IX. 29.
- 24.) Jo. Rud. Spieringius de Superstitione Israelitarum sub querebus cultu, ad II. 1. 29. Ezech. VI. 3. Hof. IV. 13.
- 25.) Wilk. Christ. Supf. Christander de Aethiops non tā hypocrita quam perfrecta frontis homine, ad locu II. VII. 12.
- 26.) Joh. Gottl. Büchel de Optima inter dissonantes Interpretet sacros eligenda sententia ad II. IX. 2. & II. XXVII. (12.)
- 27.) Honr. Engelb. Schwarzen de Christo, consiliario Patri unico, optimo, sacrosanctissimo ad II. IX. 5.
- 28.) Christ. Bened. Michaelis de Gaudis ex Nativitate Messia. II. IX. 5.
- 29.) Honr. Ara. Ledderhose (J. P. H. G. Schroeder) de Morib; Ecclēsiē hospitio ad II. XVI. 3-5.
- 30.) Jo. Godfr. Unger de Papyro fructu ad II. XIX. 7.
- 31.) Christ. Frid. Bauer de Patre Dei n. I. Christi nec avo, nec forero nostro ex II. LXIII. 16. & Ephes. III. 14. 15.
- 32.) Frid. Sam. Ficklerus de Divina Jeremia ad officina Propheticae Vocatione. ad Jerem. I. 5.
- 33.) ————— de Statu Ecclēsiē N. F. primorū a Jerem. Cap. III. 14. seq. predicto.

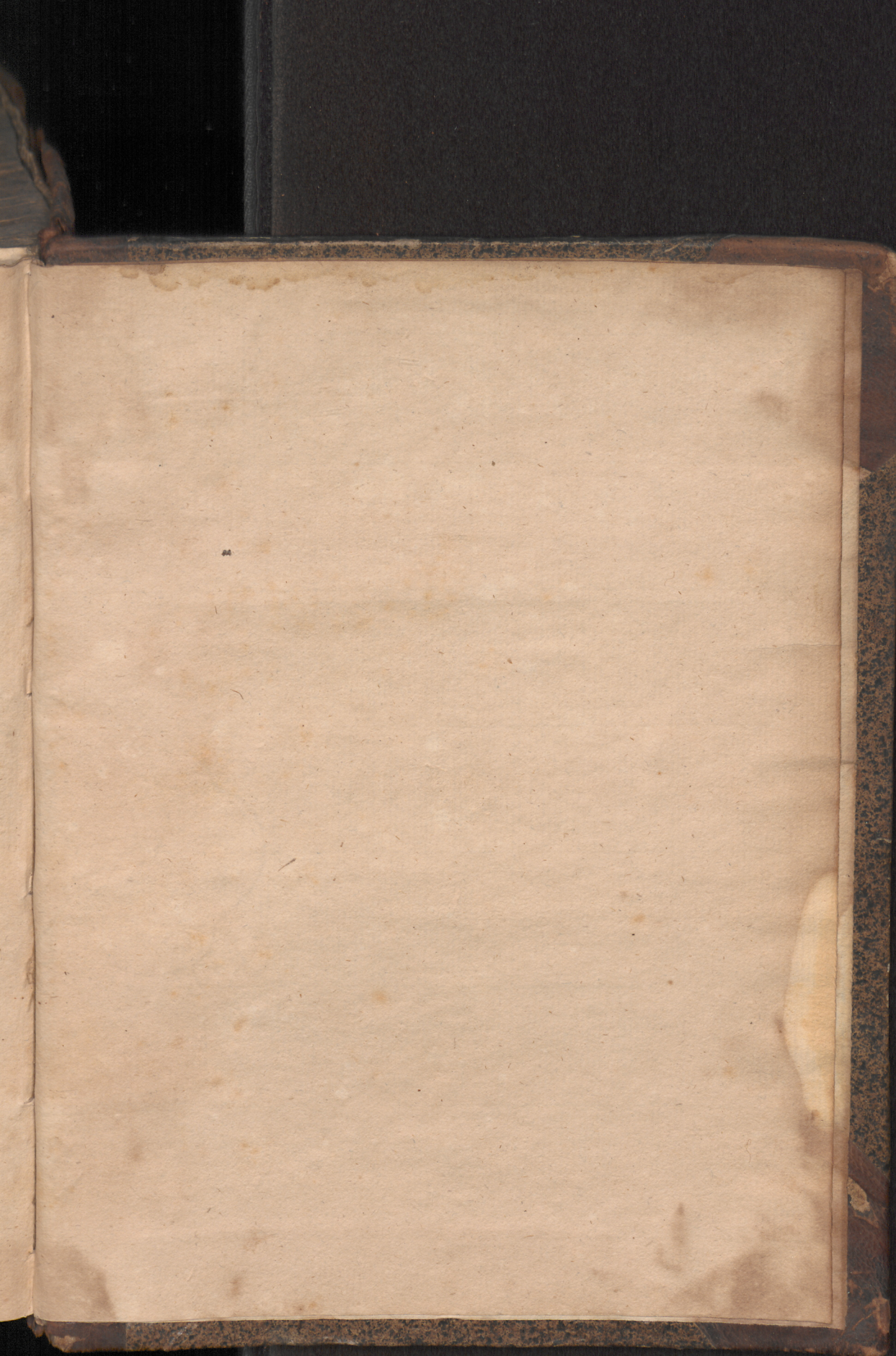
34.) Jo. Christoph.

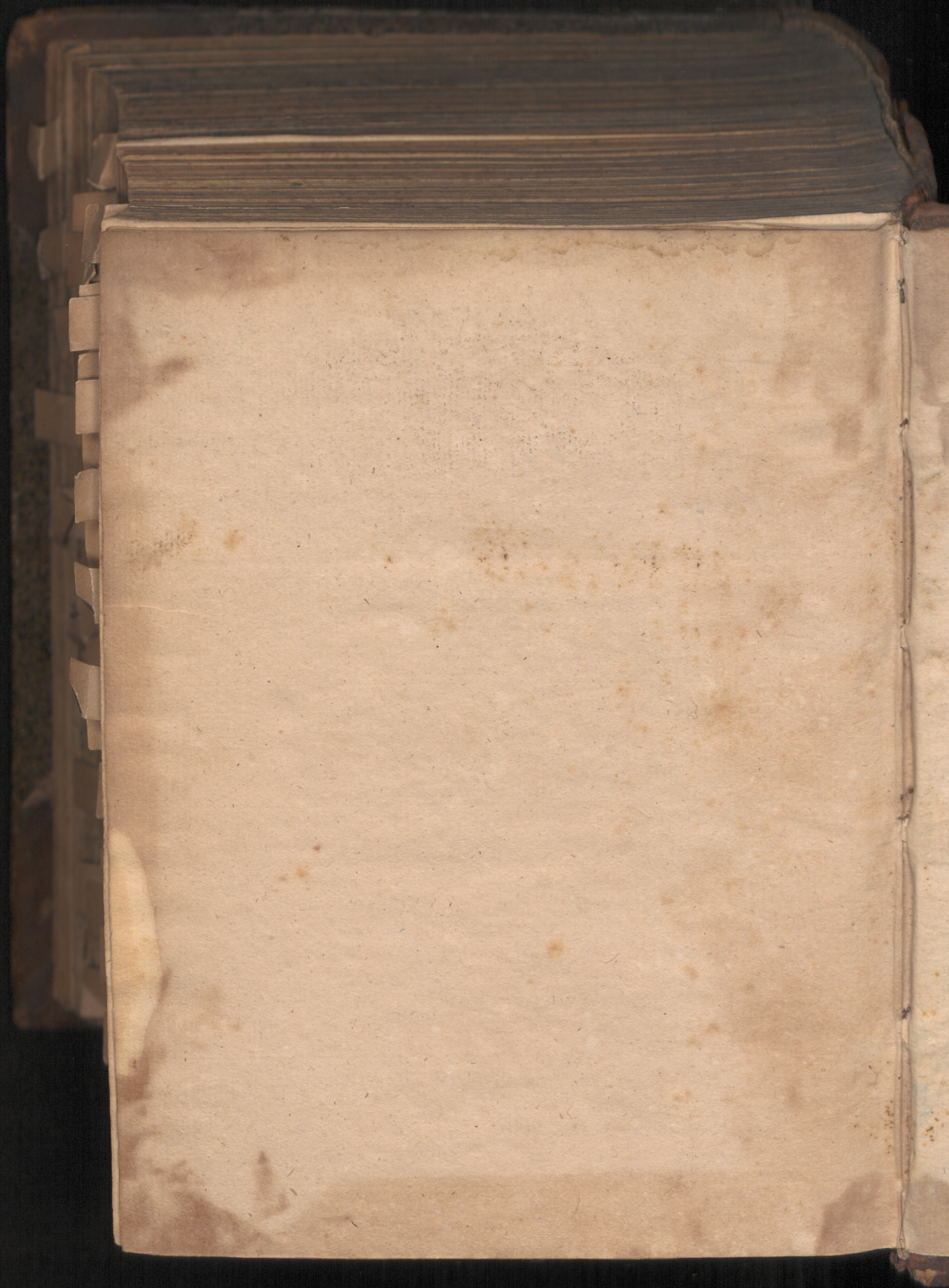
- 34.) Jo. Christ. Schulpius de sacrosancta jurjurandi divini in conservando missi ordine fide. ad Jerem. V. 24.
- 35.) Joh. Sebast. Renzius (P. P. L. Hebenstreit) de Achab atq. Zedecia supplicis. Jerem. XXXIX. 22.
- 36.) Joh. Bartholom. Riederer Inquisitio in genuinum sensum oraculi divini Jerem. XXXI. 3.
- 37.) Gottl. Oesfeld in Illud Theologorum: Sic et servasti animam ad ductum Ezech. III. 18. 19. Diff. prior.
Diff. posterior.
- 38.) _____
- 39.) Jo. Rud. Hieslingius de Messia in fratre saluberrima planta nascentis ad Ezech. XXXIV. 29.
- 40.) Georg. Henr. Ortmannus de Peccato per Christi justitiam abolendis ex Dan. IV. 24. H. G. Majin (P. P.)
- 41.) Sebast. Schmidius de Depositione Fidelium cum Christo. ex Apoc. II. 19. 20. H. G. Majin (P. P.)
- 42.) Joh. Herm. Gercken Examen ingeniosa rectoris Angli translationis Verborum Apoc. VI. 5.
- 43.) Laur. Jo. Jac. Lange (P. P. G. E. de Windheim) in locum difficiliorem Apoc. X. 10.
- 44.) Christoph. Frid. Sartorius de Venturo Gentium desiderio ac Templo gloria implendo ad Hag. II. 6. 7.
- 45.) Casp. Jac. Hutthius de Conductu Israelis in Behoriam transpositum per Solum gratiae & precum Zach. XII. 10.
- 46.) Georg. Setharding Illustratio dictorum quorundam S. S. V. T. e lingua Arabica.
- 47.) Jo. Heinr. Wetand (P. P. H. Michaelis) de Angelo Dei, ad illustranda aliquot V. T. loca.
- 48.) Chryst. Ludov. Schlichter de Turtura, ejusque qualitatibus, usque antiquis & emblematis, ad illustr. variorum S. S. loca.
- 49.) Joh. Glentche de Mythenis Thauris, Fortis junge soliti. (N. B. Diff. de Oblatione Thauris, V. Tom. I. ad B. V. T. a. 27)

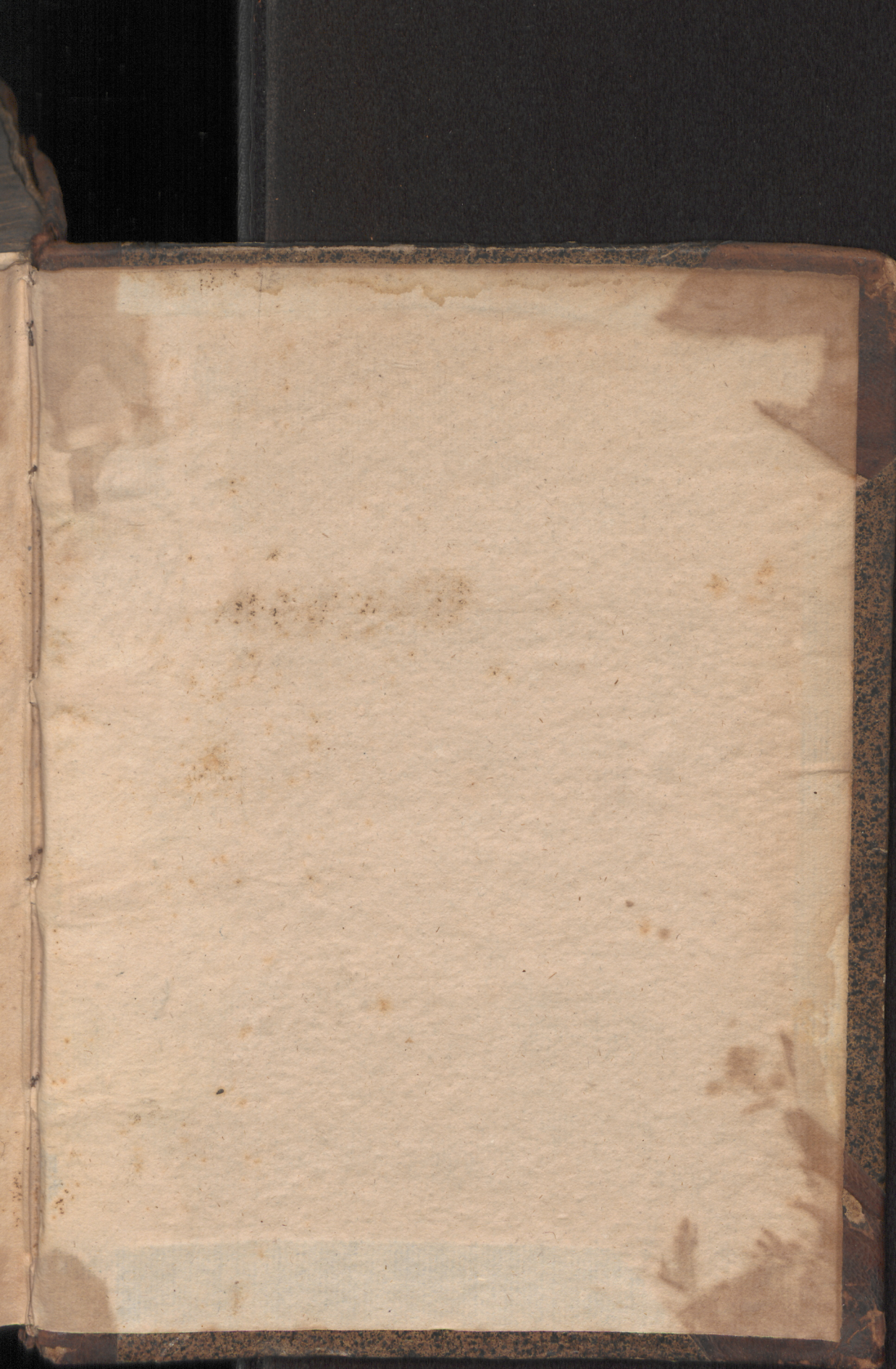
2

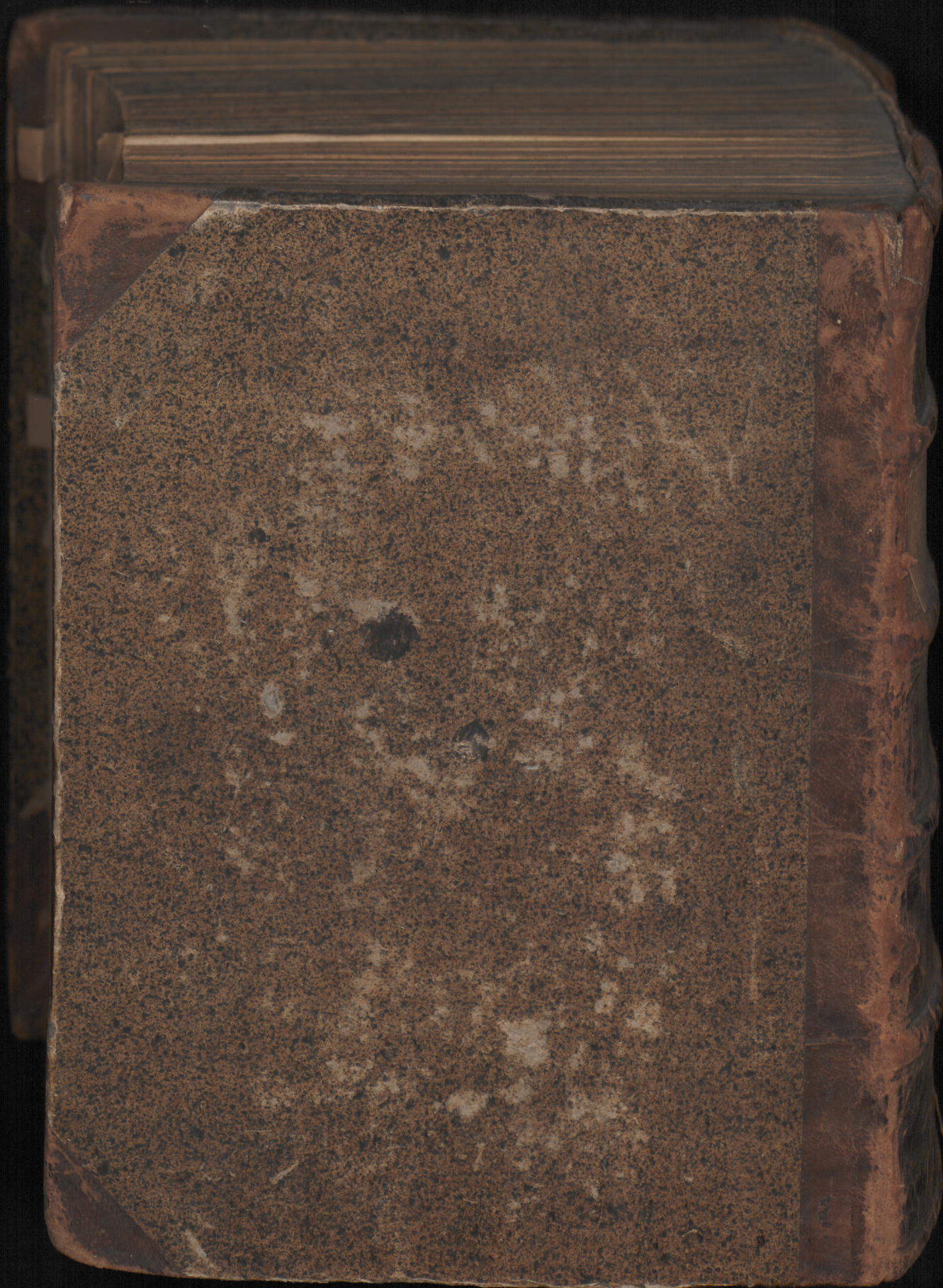














 A color calibration target featuring a ruler at the top (0 to 180 mm and 0 to 6 inches), a series of 30 color patches numbered 1 to 30, and a grayscale step wedge. The patches include primary and secondary colors, skin tones, and a range of grays.

mm 0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 110 120 130 140 150 160 170 180
 inch 0 1 2 3 4 5 6

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

C1 B1 A1 C2 B2 A2 B5 A5 20 18 17 16 11

Patch Reference numbers on UTT

Page Engineering Scan Reference Chart TEx03 Serial No. 100

* Celeberrimus D. I. A. SCHERZERVS in systemate
theologico, B. Augustini verbis album adiicit calculu
p. 598. quæ sic se habent: „cuique opera sua, vel
„na vel mala, cuncta in memoriam reuocabuntur,
„mentis intuitu mira celeritate cernentur: vt accu
„vel excuset scientia conscientiam. „ Libr. XX. de
Dei. C. XIV. Quocum & doctissimus D. I. F. BVDDE
consentit in system. theol. p. m. 667. „peccata prior
„& illis in memoriam reditura, vt eo magis diuinæ
„sericordiae magnitudinem agnoscant, a vero non
„horret. „